

Sygn. akt I PK 39/05

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa S. K.
przeciwko Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Ł.
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 czerwca 2005 r.,
kasacji powoda od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Ł.
z dnia 29 listopada 2004 r., sygn. akt III APz .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2004 r., III APz .../04, Sąd Apelacyjny w Ł. oddalił zażalenie powoda S. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 października 2004 r., V P .../04, którym odrzucono pozew o wynagrodzenie za pracę przeciwko Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" w Ł. Sąd Apelacyjny stwierdził, że powództwo o to samo roszczenie między tymi samymi stronami zostało już prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 22 czerwca 1992 r., a rozpoznawana sprawa jest kolejną, dotyczącą tego samego roszczenia.

Wyrok ten kasacją zaskarżył powód, który jako okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji wskazał występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych: "1. czy odwołanie powoda ze stanowiska wiceprezesa ds. obrotu

rolnego Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" uchwałą Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 28.12.1982 r. było zgodne z prawem skoro Uchwały tej nie podpisał nikt z osób uprawnionych a posiedzenie Rady Nadzorczej zostało zwołane niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ?, 2. czy wszystkie dotychczasowe rozstrzygnięcia Sądów oparte na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego były zgodne z prawem skoro powód od pierwszego procesu w tej sprawie kwestionował prawomocność jego odwołania z funkcji wiceprezesa ds. obrotu rolnego GSSCh?". Powód uważa, że "kasacja jest oczywiście zasadna, gdyż zaskarżone postanowienie Sądu Apelacyjnego III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 listopada 2004 r. oczywiście narusza prawo - art. 45 Konstytucji RP - ponieważ mamy do czynienia z pozbawieniem powoda możliwości obrony swych praw z uwagi na rozpatrywanie sprawy przez Sąd na posiedzeniu niejawnym".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne lub potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości (art. 393 § 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.), polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, wyjaśnieniu dlaczego jest ono istotne, albo na określeniu, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (postanowienie z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; postanowienie z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151). Istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 393 § 1 k.p.c. musi dotyczyć podstaw kasacji (postanowienie z dnia 4 września 2002 r., I PKN 682/01, OSNP 2004 nr 12, poz. 211; postanowienie z dnia 20 lutego 2003 r., I CK 388/02, BSNIC 2003 nr 10, s. 44) oraz występować w ustalonym stanie faktycznym sprawy (wyrok z dnia 13 listopada 2002 r., I CK 213/02, LEX nr 74415).

"Zagadnienia prawne" sformułowane przez powoda w sposób oczywisty nie spełniają tych wymagań, gdyż nie dotyczą przedmiotu rozpoznania albo nie mają

waloru zagadnień "prawnych". Zaskarżone zostało postanowienie w przedmiocie odrzucenia pozwu, a więc kwestia "czy odwołanie powoda ze stanowiska było zgodne z prawem" w ogóle nie dotyczy zaskarżonego postanowienia. Jeżeli występuje powaga rzeczy osądzonej (art. 366 k.p.c.), to sąd nie bada (nie może badać) trafności "dotychczasowych rozstrzygnięć sądów", lecz ma obowiązek odrzucić pozew zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Postanowienie o odrzuceniu pozwu oraz postanowienie sądu drugiej instancji rozpoznającego zażalenie na takie postanowienie, mogą być wydane na posiedzeniu niejawnym (art. 199 § 3 oraz art. 397 § 1 k.p.c.) i takich rozstrzygnięć incydentalnych nie dotyczy art. 45 ust. 1 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy ocenił, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 1 k.p.c., zwłaszcza wskazane przez skarżącego. Po rozważeniu przesłanek określonych w art. 393 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy uznał za uzasadnioną odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania, o czym orzekł na podstawie tych przepisów w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c.